

Folium

I

Hatres sciētes q̄ hora est iāz nos de somno surgere. Herba preposita originalis ad Romam. xiiij. ca. sūt scripta in epistola hodierna lectionaliter recitata. Ante initium illius epistole scribit sanctus Paulus in eo.

dem capitulo dicens.

Nemini quicq̄ debetatis nisi ut inuecez diligatis. Qui em̄ diligit proximū legem impletuit.

Post h̄ seq̄ ep̄la ho dierna. Sciētes q̄

hora ē tē. Abi sciēdū ē q̄ ep̄la hodierna et euā gelū hodiernū cōcorāt. q̄ in euāgelio int̄imat nobis aduentus regis celestis. Sic in

epistola mōet nos apostolus Paulus ut pre-

parem̄ nos ad aduen-

tuz tanti regis dicens

(frēs) Abi notandū q̄ sanctus paulus ap̄ls

cōmuniter in suis epi-

stolis p̄mittit fratres.

Et ratio ista est. Quia

in suis ep̄lis nittē ho-

mīnes inducēt ad amo-

rem fraternitatis. Eti-

am p̄item epistola scri-

bit Romāt. Et romā-

ni sunt q̄ in p̄ibus ita-

lie de iudeis et gentib⁹

cōuersi sunt ad fidem

p̄ doctrinā iōp̄is apo-

stoli. An̄ scribit iōpis p̄

Thimotheū discipulū

sūi a corinthio ciuita-

te. q̄ est iā achāia di. (Sciētes q̄ hora est)

sc̄ iā tpe ḡre. (iā nos d̄ somno surgē) Ly.

de ocio surgere ad opa caritatis. Grego.

Caritas opa magna si est. si aut̄ opa re-

nuit caritas nō est. (Nūc em̄) id ē tpe gra-

tie. (p̄ior est nostra salus) Ly. q̄r p̄pm̄

lanua salutis est apta. q̄ tempe legis erat

clausa. Iōo subdit (q̄ cū credidū) i.

plus q̄ ante aduentū xp̄i. tūc em̄ sciebat

le patres antiqui censuros ad limbū.

Unde patriarcha Iacob dixit Gen. xxvij.

Descendā ad filiū meuz lugens iā infernū
tē. (Hox p̄cessit) Ly. i. obscuritas figura
rū veterē legis. (dies aut̄ appropinquit)
id ē claritas veritatis reuelata ē in noua le-

ge. (Abūciam⁹ ḡ opa tenebrar̄) Ly. i. p̄ce-

cata q̄ ad tenebras du-

cūt. Mat. xxij. (Et in-

duamur arma luci) i.

virtutes q̄ illuminante

mentē et finaliter advi-

tā eternā pducunt. (sic

vt in die) Ly iudicij ex-

treme (honeste abule-

m⁹) i. ad gloriam (Mō)

sc̄ ambulem⁹ i come-

sationibus) sed vitādo

pctā gule et ebrietati

bus i p̄orationib⁹ in-

moderati (nō i cibili-

bus) Hor. i. pigicijs

domiūtū (et ipudici-

cijs). i. luxuriosis acti-

bus q̄ pueniūt ex sup-

fluitate cibi et potus et

somni (nō i cōtentōe)

sc̄ quo vñus cōtentit

z alium (et emulatōe)

Sorra. quo vñus alte-

ri inuidet de sua p̄sp-

ritate. (Sed iduimini

dñz ibelū r̄p̄z) Ly. s.

imitādo scitātē puer-

satiōis sue. Quia fui

Aug Mō ēver⁹ xp̄ian⁹

q̄ n̄ imitātē vestigia xp̄i

Batres quecūq̄

f scripta sūt ad no-

strā doctrinā sc̄p̄

ta sūt ad Ro. xv.

Ante initium illi⁹ ep̄le scribit

sc̄tūs paul⁹ i p̄ncipio illi⁹ caplī dicēt.

De bēmis aut̄ nos firmiores imbecillitates

firmor⁹ sustere et nō nobis placere. P̄o

hoc sequit̄ ep̄la hodierna.

Quecūq̄ sc̄p̄

ta sūt tē. Cōcordat̄ ep̄la et euāgelīū q̄r in

euāgelio hodierno agit de aduentu xp̄i

ad iudiciū. vbi quedā ad terrorē malorū

quedā ad p̄solutionē bonorū tāgūt̄.

Sic etiā aplūs in ep̄la hodierna adducit sa-

cram sc̄pturā q̄ hoiez ad p̄parandū se ad

istū aduentū dirigit et informat dī. (Que-

A 3

Emas p̄t paul⁹ aḡt̄ p̄p̄ntū. Nō
xp̄i. p̄t̄.

Cōcordat̄

cunqz scripta sunt) Hor. de dñō nrō ihesu
xpo in diuinis libris et etiā de sc̄tis vere-
ris testamēti sicut de iacob et de thobia.
Et etiā d̄ sc̄tis noui testamēti. s. de aplis
de martirib⁹ et de alijs sc̄tis (ad nostram
doctrinā scripta sunt)
qr̄ oīs scripture diuini
tus inspirata utilis est
ad docendū. ii. ad thi-
mo. iii. (vt p̄ patientiā)
sc̄z in aduersis (et con-
solationē scripturaz)
.i. consolationē quam
dant scripture. Conso-
latur enī nos scriptu-
re incolatu vite p̄nitis
(spem habeamus) sc̄z
de b̄titudine eterna q̄
ex scripturis pmittit.
(Deus aut̄ patiētie)
id ē de⁹ q̄ est dato pa-
tientie in aduersis (et
solarū). i. cōsolatōnis
p̄tribulationē. Quia
ipse cōsolat̄ nos in oī
tribulatōe nrā. Cozin.
p. (det vobis idipsum
sapere). i. sentire (i al-
terutru). i. cōformiter
(fm̄ ihesū xp̄m). i. fm̄
doctrinā ihesū xp̄i (vt
vñanimes). i. eadē vo-
luntate (vno ore) id ē
eadē vocis cōfessione
(honorificetis deū et
patrē dñi nr̄i ihesū xp̄i)
Lx. Etuz aī vñitatem
opis. Quia fides sine
opib⁹ mortua ē. Ia. ii.
(pter qđ suscepit in
uicem). s. infirmos ad
cōsolādū (sicut r̄ ip̄e)
sc̄z xp̄s (suscepit vos)
infirmos (in honorez
dei). i. vt in vobis honorificet deus (di-
co em̄ ihesum xp̄m ministrū). i. pdicato-
rem (fuisse circūcisionis) pdicando in
deis circūcis. Ideo ipse xp̄s dixit Ma-
thei. xv. Non sum missus nisi ad oues q̄
perierit dom⁹ israel (pter veritatē dei)
Gin. i. vt de⁹ verax habeat (ad cōfirman-

das p̄missiones patrū) factas ip̄sis. quia
iudeorū assumpcio ad fidē et ad salutem
fuit ex debito p̄ p̄missionē patrī eoz fa-
ctam. Luce. i. Sicut locut⁹ est ad patres
uostros abraham et semini ei⁹ in secula.
(gentes autē). i. paga-
ni sc̄z debet (honorare
deū sup̄ misericordia)
eis exhibita sine p̄ce-
dente p̄missione. quia
gentiū assumpcio ad fi-
dem et salutē fuit ex so-
la misericordia si ne p̄-
missione. qr̄ lex nō fuit
data patrī eoz. neq̄
xp̄bete sicut iudeis (il-
cut scriptuz est) in ps
xvij. vbi xp̄s loquitur
ad patrē (pter ea con-
fitebor tibi in gentib⁹
dñe). i. faciat tibi gen-
tes confiteri voce lau-
dando (et noi tuo can-
tabo) Hor. i. faciat tibi
cātare canticū laudis.
Ps. xcv. Lātate dño
cantici nouū (Et iterū
dicit) sc̄s lectura. Elsa.
xxv. (Letamini gētes)
id ē pagani cōuerſi ad
fidē (cū plebe eius). i.
cū iudeis. Factum est
vnii ouile de iudeis et
gentib⁹. Eli. Jo. x. Et
siet vnū ouile et unus
pastor (Et iterū dicit)
david i ps. xvi. (Lau-
date dñm oēs gētes)
.i. pagani cōuerſi ad fi-
dez (et magnificate eū
oēs poplī) Ein. i. omis-
trib⁹ filior̄ israel. (Et
rurus elias ait). xi.
capitulo. (Erit radie
fesse). s. ysai p̄ david. i. Reg. xvi. de qua
stirpe natus ē xp̄s fm̄ carnē (et q̄ exurget
regere gentes) sc̄z in fide et bonis opib⁹
et gentes cōuerſi ad fidē in eū gētes spe-
rabunt) Sene. xl. Ip̄e erit expectatio
gentiū. qr̄ hñt spem p̄ ip̄m cōsequi vitam
eternā (deus autē spei) in q̄ sperādū est.

(repleat vos oī gaudio) sc̄ spūali (et pa-
ce i credēdo vt abundetis in spe) **L**y. per
cumulū meritorū (et virtute spūsancti) cu-
tus sunt principaliter oīa oīa meritoria.
quia sine virtute spūsancti nulle virtutes vel
oīa placent deo.

Bes. Sic nos
existimet hō vt
ministros xp̄i.
I. ad Cor. iiiij. An imi-
tum illi? epla scribit san-
ctus paul⁹ dicens. Tē-
plū dei sc̄m ē qd̄ estis
vos. Si qd̄ inter vos
vider sapiens in hoc
seculo stult⁹ fiat vt sit
sapiens. Sapia ei hu-
ius mūdi. Stultitia est
apud deū. Tūc p̄ hoc
sequit epla hodierna
(Sic nos existimet ho-
mo) Scienduz q̄ epla
et euangeliu cōcordāt.
quia in enā gelio agit
de spūali aduentu xp̄i
in signū hui⁹ tūc euā-
geliu dicit de sc̄to Jo-
hanne q̄ interptat in
quo est grā. Sic etiam
apl̄ paul⁹ in ep̄tolā
hodierna suadet prela-
tis q̄ debent diligē-
ere qui sibi iniunctum
officiū et ministeriū. er-
go dicit (Sic nos exi-
stimet hō rē.) Et hanc
ep̄tolā scribit Corin-
thijs. Et corinthi no-
muntur a quadā ciuitate q̄ dī Corinθ⁹.
et est metropolis in achaie p̄tib⁹. Achaia
hō est quoddā territoriū in terra grecie.
Et illos arguit de iudicio temeratio. q̄a
nimis temerarte iudicabāt apostolū cum
suis. ergo dicit (Sic nos existimet hō vt
ministros xp̄i) Alī. quasi diceret taliter
viuimus t̄ couersamur. q̄ quilibet hono
possit vere existimare de nob⁹ q̄ sum⁹ fide-
les mūtri xp̄i. An Bonum. docior sacre
theologie sup. li. sen. di. xvi. De quo
libet p̄sumendū ē bonū. nisi p̄bet p̄sum
(et disp̄satores) Hor. id ē distributores

(mysterior del). i. saceamētōp diuinop
(Hic iā q̄rit) a nobis incē dispensatores
vt fidelis q̄s iueniat) Prover. xv. Mult
ti hoīes vocant misericordes. virū autē
fidelē quis iueniet: Tho. Fidelis mini-

ster est q̄ in oīb⁹ inten-
dit honorē vēi r vili-
tatem populi. sed ip̄t
corib⁹ iudicabāt plu-
res esse infideles nec
aliquē putantes esse fi-
delem (mibi aut p̄ mi-
nimo ē) Hor. i. parum
puto (vt a vobis indi-
cer) Tho. s. ec̄ fidelis
vel ifidelis (aut ab hu-
mano die) i. ab hoīe
dū est in suo die i. in
p̄t̄i tpe (sed neq̄ me-
ipsum iudico) Alī. si
delem vel infidelem mi-
nitrū xp̄i. cū nō possit
scire certitudinali sen-
tentia. s̄ ex cōiecturis
existimo me bene esse
fidelē dispensatorem. vñ dī Eccs. ix. Rescit
hō an odio vel amore
dign⁹ fit (Mibil enī
mibi conscius sum) i.
in nullo remordet me
cōscia mea (s̄ non in b
iustificatus sum) Hor.
id est non ideo me iu-
stum reputo. quia po-
test esse aliquod deli-
ctum quod nescio. p̄s.
xvij. Delicta quis in-

telligit (qui autem iudicat me dominus
est) qui sol⁹ nouit secreta cordis mei me-
lius q̄ ego ipse (raq̄z nolite ante temp⁹
iudicare iudicium extremi. quia modo nō
est tempus iudicandi (qnoadusq̄veniat
dominus) sup̄le ad iudicandum (qui et
illuminabit) id est aperta faciat (abscon-
dita tenebrarum) id est occulta peccata.
(et manifestabit consilia cordium) id est
cogitata. quia tunc libri conscientiarum
aperientur (et tunc laus erit) id est remu-
neratio (vnicuiq̄z a deo) bene agenti vel
cogitantī rē,